

Народився 25 лютого 1957 р. у с. Опари Дрогобицького району Львівської області.

У 1979 р. закінчив ІФІНГ, опанувавши спеціальність «Проектування та експлуатація нафтогазопроводів, газосховищ і нафтобаз» та отримавши кваліфікацію інженера-механіка.

Того ж року розпочав свою трудову діяльність машиністом технологічних компресорів на Опарській станції підземного зберігання газу. Протягом 1981–1986 рр. був інженером із ремонту технологічного обладнання, старшим змінним технологом.

Упродовж 1986–1999 рр. Степан Федорович обіймав посади начальника газоконпресорної служби, головного інженера, начальника Опарського ВУПЗГ УМГ «Львівтрансгаз». За його участю введені в експлуатацію Опарське підземне сховище газу з дотискувальною компресорною станцією, освоєно та розпочато промислову розробку Летнянського газового родовища.

В 1999 р. С. Ф. Савула був призначений на посаду заступника директора — начальника відділу експлуатації підземних сховищ газу, а в 2002 р. — головного інженера філії УМГ «Львівтрансгаз» ДК «Укртрансгаз». Долучався до реновації компресорних станцій, запровадження сучасних методів діагностики та ремонту магістральних газопроводів.

У 2007 р. завершено технічне переоснащення Опарського ПСГ. Введено в експлуатацію новий компресорний цех, обладнаний високоєфективними українськими турбоагрегатами виробництва ВАТ «Мотор Січ».

За безпосередньою участю С. Ф. Савули проведена реконструкція дотискувальної компресорної станції Більче-Волиця, після чого налагоджено роботу газоперекачувальних агрегатів у триступеневому режимі. В 2011 р. реконструйовано установки осушення газу ДКС Більче-Волиця, а зараз триває відновлення ГПА ГТК-10, ГТНР-10 КС Рогатин та КС Тернопіль.



## **Савула Степан Федорович**

Кандидат технічних наук, академік УНГА, фахівець у галузі транспортування та підземного зберігання газу, управлінець

Степан Федорович приділяє велику увагу запровадженню у виробництво результатів науково-технічного прогресу. Він опікується підвищенням надійності і безпечної експлуатації магістральних газопроводів, оптимізацією режимів транспортування та підземного зберігання природного газу, скороченням експлуатаційних витрат. У 2007 р. в Івано-Франківському національному технічному університеті нафти і газу захистив кандидатську дисертацію «Підвищення ефективності експлуатації ліфтових колон свердловин підземних сховищ газу». Її результати широко застосовуються на практиці.

С. Ф. Савула — автор 42 опублікованих наукових праць, шести патентів на корисні моделі.

Нагороджений Почесною грамотою та почесною відзнакою НАК «Нафтогаз України», відзнаками і грамотами ДК «Укртрансгаз», іншими галузевими нагородами, а також грамотами місцевих органів влади. У 2006 р. йому присвоєно звання «Заслужений працівник промисловості України».

Народився 14 січня 1904 р. у слободі Березівка Воронежської губернії (Росія). Закінчив робітничий факультет Воронежського університету та геологорозвідувальний факультет Ленінградського гірничого інституту. В 1931 р. став аспірантом Державного радієвого інституту (м. Ленінград). Під впливом свого наукового керівника, акад. В. І. Вернадського зацікавився геохімією природних газів. У цьому інституті В. П. Савченко проводив радіометричні дослідження пластових вод на нафтових родовищах Башкортостану, Азербайджану, Дагестану та Кубані, результати яких узагальнені в праці «Родовища радієносних вод СРСР» (рос.). У 1935 р. за роботу «Берекейські ооліти» йому присвоєно ступінь кандидата хімічних наук.

Із 1937 р., працюючи в Геліорозвідці Головнафтогазу, він очолював регіональні дослідження газоносності підземних вод. У 1942–1944 рр. Василь Петрович обіймав посаду головного геолога тресту «Бугуруслангаз», протягом 1944–1950 рр. — головного геолога тресту «Куйбышевгаз». Керував роботою з вивчення хімічного складу газів, продуктивності свердловин та режимів газових покладів, досліджував динаміку перерозподілу пластового тиску. За участю вченого був складений перший проект розробки газових родовищ із комплексним використанням газопромислової геології, газогідродинаміки й економіки.

З 1950 р. Василь Савченко працював головним геологом — заступником начальника Головнафтогазу Міннафтопрому СРСР. Співпрацював з ученими ВНДГРІ, МНХ і ГП ім. акад. І. М. Губкіна. Після заснування ВНДІгазу в 1956 р. очолював лабораторію гідрогеології цього інституту, а в 1957 р. організував лабораторію пошуків та розвідки газових родовищ, якою керував до кінця життя.

В. П. Савченко є одним із фундаторів геології природних газів, наукових основ пошуків та розробки газових і газоконденсатних родовищ. Він — автор теорії далекої струминної фільт-



## **Савченко Василь Петрович**

Доктор геолого-мінералогічних наук, професор, фахівець у сфері геології природних газів і геохімії

рації газу та нафти і їх диференціального уловлювання, яка стала основою методики скерованих пошуків газових родовищ. Учений визначив закономірності розташування газових та газоконденсатних покладів. Поширена в природі далека міграція газів за його задумом стала основою для вивчення генезису цих вуглеводнів, а також формування їх покладів в окремих НГП. Запропонований ученим метод дослідно-промислової експлуатації газових родовищ широко використовувався у 70–80-х рр. в Україні та на Передкавказзі, а згодом — в інших районах.

Василь Петрович — співавтор фундаментальних праць «Нові методи промислової розвідки й оцінки запасів газових родовищ» (рос.), «Раціональна методика розвідки газових родовищ» (рос.).

Протягом 20 років він був провідним експертом ДКЗ, експертом геологічної ради Державного комітету геології СРСР, членом секції геології НТР Мінгазпрому.

Помер 31 березня 1971 р.